

דברי סיכום לפרק "במה טומנין"

ההלכה בפרק זה עסקה בדיני טמינת החמין לשבת. כבסיס העיקרי להלכות בפרק זה משמשת ההבחנה בין "דברים המוסיפים הבל", שחומם הולך ועולה לאחר ההטמנה ואשר בהם נאסר להטמין משום גזירת הטמנה בנחלים, לבין "דברים שאינם מוסיפים הבל", אלא רק שומרים כמידת האפשר על חומו של התבשיל הנתון בתוכם, ואשר בהם הותרה ההטמנה. אולם אנג הריון כבעיה זו נדונו גם מקצת מהלכות מוקצה, שכן חלק מן החמרים שטומנים בהם הם כגדר מוקצה ואסורים בטלטול, ויש איפוא לברר באלו דרכים מותרת הזותם של חמרים אלה, כמישרין ובעקיפין, בעת הטיפול בחמין המוטמנים.

בעיה קרובה אחרת שגדונה בפרק זה היתה בעית הטמנת הצונן, כלומר: אם מותר להטמין את הצוננים כדי שלא יתחממו בשבת, ואם אין לאסור הטמנה זו גזירה משום הטמנת החמין האסורה. סוכם שאין להוסיף על הגזירות, שהרי אף בחמין אין הדבר אסור אלא משום גזירה בלבד.